

سالواتور لاکونزی روزی متوجه می‌شود به سرطان مغز مبتلا شده است. او بر خلاف بسیاری از کسانی که در مواجهه با این بیماری روحیه خود را از دست می‌دهند، یک نسخه چاپی از سرطان خود را گرفته و با آن صحبت می‌کند و به او و خود تلقین می‌کند که این سرطان تنها بخشی از وجود او است و بخش دیگر آن درمان سرطان است. او برای آن‌که درباره بیماری خود بیشتر بداند، دست به کار خلاقانه‌ای می‌زند و سایتی به نام La Cura راه‌اندازی می‌کند تا همگان به این سایت مراجعه کنند و تجربیات و درمان‌های پیشنهادی خود را در آن بنویسند. او با همین روش موفق می‌شود تا پزشک و بیمارستان مورد نظر خود را بیابد و در شرایط دلخواه خود تحت عمل جراحی قرار گیرد. حالا او یک فرد سالم است که شبکه‌ای را برای درمان انسان‌ها پایه‌گذاری کرده است. او معتقد است سلامت این شبکه بر سلامت یکایک مؤلفه‌های موجود در آن مبتنی است.

شناسنامه سخنرانی

سخنران: سالواتور لاکونزی

مدت زمان سخنرانی: 10 دقیقه و 52 ثانیه

تاریخ سخنرانی: ژوئن 2013

کلیدواژه جست‌وجو: Salvatore laconesi

کنفرانس: TEDMED 2013

تصویری که پشت سر من ملاحظه می‌کنید، سرطان مغز من بود. فشنگ نیست؟ واژه کلیدی در آن جمله «بود» است. ابتدا به بیماری سرطان مغز، همان طور که می‌توانید تصور کنید، خبری شوک‌آور برای من بود. من هیچ چیز درباره سرطان نمی‌دانستم. در فرهنگ‌های غربی، وقتی سرطان داری طوری است که انگار در حال ناپدید شدن هستی. زندگی تو به‌عنوان یک انسان پیچیده با داده‌های پزشکی جایگزین می‌شود؛ تصاویر، آزمایش‌ها، ارزش‌های آزمایشگاهی و فهرست داروها. همه اطرافیان تو نیز تغییر می‌کنند. ناگهان به یک تابلو بدل می‌شوی. دکترها به زبانی سخن می‌گویند که متوجه نمی‌شوی. شروع می‌کنند به اشاره کردن به بدن و تصاویر شما. اطرافیان شما تغییر می‌کنند؛ زیرا به‌جای تعامل با یک انسان در حال تعامل با یک بیماری هستند. می‌پرسند: «دکتر چی گفت؟» پیش از آن‌که بگویند: «سلام.»

در همین زمان، تو با پرسش‌هایی دست به گریبان هستی که کسی پاسخی برای آن‌ها ندارد. این‌ها سؤالاتی هستند که با «می‌توانم» شروع می‌شوند: «می‌توانم با سرطان کار کنم؟ می‌توانم مطالعه کنم؟ می‌توانم با همسرم رابطه داشته باشم؟ می‌توانم خلاق باشم؟» و از خود می‌پرسید: «چرا من؟ می‌توانم چیزی را درباره نحوه زندگی‌ام تغییر دهم؟ می‌توانم کاری بکنم؟ گزینه دیگری وجود دارد؟»

من فراهم شد تا گروهی از چند متخصص اعصاب، پزشکان تجربی، آنکولوژیست و چند صد داوطلب در کنارم داشته باشم و بتوانم اطلاعات دریافتی خود را با ایشان به اشتراک بگذارم که مسئله‌ای بسیار مهم بود. در کنار هم، این امکان برای من فراهم شد تا یک راهبرد به تمام زبان‌ها برای درمان خود و متناسب با تمام فرهنگ‌ها ایجاد کنم. این راهبرد در تمام دنیا و هزاران سال تاریخ بشری گسترده شد که برای من رخدادی بی‌اندازه مهم بود.

آزمایش‌های ام‌آرآی بعدی نشان داد که خوش‌بختانه رشد سرطان متوقف شده است. در نتیجه، این زمان برای من وجود داشت تا انتخاب کنم. من پزشک و بیمارستانی که مایل به اقامت در آن بودم را انتخاب کردم و در همین زمان از سوی هزاران انسان در دنیا مورد حمایت قرار داشتم که هیچ یک احساس ترحم به من نداشتند. همه این افراد بر این باور بودند که نقشی مؤثر در درمان من دارند و این مهم‌ترین بخش از La Cura بود. خروجی‌های این کار چه بود؟ من خوب شدم، همان طور که می‌بینید، خیلی خوب و خبر بسیار خوبی دارم که پس از جراحی، تنها یک گلیوم کوچک در مغزم باقی مانده که از نوع سرطان‌های خوش‌خیم است و زیاد بزرگ نمی‌شود. من به‌طور کلی زندگی و روش زندگی خود را تغییر دادم. هرچه انجام دادم به شکلی متفکرانه برای درگیر کردن من طراحی شده بود.

درست تا لحظاتی پیش از عمل جراحی که عملی بسیار پیچیده بود، ماتریسی از الکترودها در سمت راست مغز من قرار گرفته بود تا بتواند یک نقشه عملکرد را از آن‌چه ذهن من کنترل می‌کند بسازد. درست قبل از آغاز عمل، من قادر بودم تا با پزشک معالجم درباره این نقشه عملکرد صحبت کنم تا درکی درست از مخاطراتی که برایم متصور است داشته باشم و در صورتی که مایل هستم از برخی از آن‌ها حذر کنم. واضح است که برخی از آن‌ها از همین دست بودند.

به جرأت می‌توانم بگویم این شفافیت بخش بنیادی La Cura بوده است. هزاران نفر داستان‌ها و تجربیات خود را به اشتراک گذاشتند. دکترها مجبور به مشورت با بیمارانی شدند که در حالت معمول با آن‌ها صحبت نمی‌کردند. مهم‌ترین نکته درباره La Cura این حس بود که چیزی از یک جامعه متصل و درگیر در موضوعات هستید که سلامت آن حقیقتاً وابسته به سلامت تمام مؤلفه‌های آن است. این اجرای جهانی، درمان متن باز من برای سرطان است. حسی که من دارم این است که این نه تنها درمانی برای من که برای همه ما است.

تاریخ انتشار:

نشانی منبع: <https://www.shabakeh-mag.com/are-network/1597>